

[Evald Christensen.]

Det har været en meget alvorlig sag for mig, som jeg har måttet tage op til overvejelse gang efter gang i de to måneder, der er gået, siden vi havde første behandling af forslaget til beslutning. Det er altså endt med, at jeg må gå med til, at vi stiller sagen i bero, indtil vi er sikre på, at vi har fundet det bedste, der kan findes til løsning af denne sag.

Heilesen: Jeg har aldrig været i tvivl om, at når den højeste sagkundskab på sindssygens område har stillet krav om at få dette spørgsmål taget op til fornyet overvejelse, må vi også følge en sådan henstilling, og jeg vil gerne anbefale, at vi stemmer for det ændringsforslag, der foreligger her.

Yderligere vil jeg gerne anholde en udtalelse af det ærede medlem hr. Søren Andersen, der sagde, at Brønderslev er den mest centrale by i Vendsyssel i det område, der her er tale om. Jeg vil blot bede de ærede medlemmer om at tage et kort over det pågældende område, så vil de se, at næsten alle baner og veje løber sammen til en anden by end Brønderslev.

Jørgen Jørgensen: Det kan stadigvæk ikke aftvinge mig nogen som helst interesse, hvilken by i Nordjylland man helst vil skaffe de økonomiske fordele ved at lægge et hospital i byen. Jeg fraråder, at man stadig beskæftiger sig med disse problemer i forbindelse med det, der her drøftes. Det spørgsmål, der har betydning, rækker langt ud over de rent lokale forhold, som man her vil drage frem.

Jeg tager ordet i anledning af nogle bemærkninger, som det ærede medlem hr. Steen gjorde. Det ærede medlem sagde, at det rigsdagsudvalg, der sad, kunne foretage de undersøgelser, som vi nu opfordrer ministeren til at foretage. Nej, det kunne rigsdagsudvalget ikke. Rigsdagsudvalget havde fået den opgave i forbindelse med det forslag til beslutning, der var stillet af det konservative parti, indenfor den kortest mulige tid på ny at komme til folketinget med et forslag, men vi havde ikke fået mandat til — heller ikke havde udvalget fået en sammensætning, der kunne sagligt begrunde det — at være ledende i den undersøgelse, der skal foretages. Derfor er det fuldkommen i overensstemmelse med de synspunkter, vi har været talsmænd for, at dette udvalg nu kommer til rigsdagen og foreslår, at der nedsættes et sagkyndigt udvalg til at overveje problemerne.

Når det ærede medlem hr. Steen dernæst fremfører bebrejdelser mod lægerne i an-

ledning af deres udtalelse om, at det nye sindssygehospital i Brønderslev aldrig kan blive det moderne sygehus, man ønsker, vil jeg sige, at jeg mener, lægerne har ret. Spørgsmålet er jo ikke, hvordan man vil indrette sindssygehospitalet i Brønderslev. Hvis det skal bygges i Brønderslev, skal det naturligvis indrettes med alle de hjælpemidler, man er i stand til at skaffe på et sindssygehospital. Men det er selve beligheden borte fra et centralsygehus, afskåret fra det lægelige samarbejde med specialister på et stort sygehus, der her er afgørende. Den dag, beslutningen er taget om at bygge i Brønderslev, kan man . . . (*Qvist Hansen:* 15 km!) . . . ja, det ærede medlem hr. Qvist Hansen, som har siddet i udvalget, har endnu ikke begrebet, hvad det drejer sig om. Han tror, at hele problemet er, hvilken by der skal have sindssygehospitalet, om det skal være Brønderslev eller Hjørring. Men problemet er et helt andet, nemlig om man vil placere sygehuset på det sted, hvor man kan få tilvejebragt det lægelige samarbejde, som ethvert menneske, der i alvor vil overveje spørgsmålet, må erkende er meget vigtigt. Og det kan med fuld sandhed siges, at der, siden spørgsmålet sidst var til afgørelse, er kommet nye synspunkter frem ved behandling af sindssyge, som det høje ting ikke skal lade hånt om, men som en kommende tid med rette vil rette anklage mod rigsdagen for ikke at have taget hensyn til: disse synspunkter om et snævert samarbejde mellem specialuddannede læger, som findes indenfor alle andre sygdomsgrene, men som indtil nu ikke har kunnet foregå ved behandlingen af sindssyge, hvor det er mest påkrævet. Så kan man stille alle mulige tekniske hjælpemidler til rådighed for sindssygehospitalet i Brønderslev, det kan aldrig opfylde det, som er det fundamentale.

Derfor siger jeg endnu en gang: den minister, som nu tager ansvaret for at presse den oprindelige beslutning igennem imod et forslag om at få sagen nøjere undersøgt, påtager sig et stort ansvar. Jeg vil tilråde det høje ting at fritage ministeren for dette ansvar og søge at skabe grundlag for en virkelig grundig undersøgelse af de nye forhold, der er kommet frem i sagen, så rigsdagen kan tage standpunkt på et mere sikkert grundlag, end tilfældet er i dag.

Indenrigsministeren (Smørum): Det ærede medlem hr. Mogens Fog gjorde nogle bemærkninger om det indtryk, det havde gjort på ham, at det ærede medlem hr. Frandsen havde fremsat sine anskuelser om det spørgsmål, der behandles her i dag, og